

5

U S T A W A

z dnia 29 grudnia 1951 r.

o zmianie przepisów postępowania w sprawach cywilnych i prawa o ustroju sądów powszechnych.

Art. 1. W kodeksie postępowania cywilnego wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 30 dodaje się nowy art. 30¹ w brzmieniu:

„Art. 30¹. Powództwo o roszczenie ze stosunku pracy wytoczyć można przed sąd, w którego okręgu praca jest, była lub miała być wykonywana, bądź przed

sąd, w którego okręgu znajduje się zakład pracy.“;

2) dotychczasowy przepis art. 397 staje się § 1 tego artykułu, ponadto w artykule tym dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. W razie wniesienia nadzwyczajnej rewizji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia aż do czasu rozstrzygnięcia sprawy.“

Art. 2. W ustawie z dnia 20 lipca 1950 r. o zmianie przepisów postępowania w sprawach cywilnych (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 349) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 16 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. W przypadku uwzględnienia nadzwyczajnej rewizji od orzeczenia sądu drugiej lub trzeciej instancji, wydanego według przepisów dotychczasowych, Sąd Najwyższy — o ile nie orzeka co do istoty sprawy — uchyla orzeczenia wszystkich instancji i sprawę przekazuje do rozpoznania sądowi pierwszej instancji, właściwemu w chwili rozpoznania rewizji lub zatwierdza orzeczenie jednego z sądów niższej instancji.“

2) art. 18 i 19 otrzymują brzmienie:

„Art. 18. W okresie do dnia 31 grudnia 1953 r. strona może w drugiej instancji powoływać nowe fakty i dowody, chyba że mogła je powołać już w pierwszej instancji. Sąd rewizyjny, jeżeli uzna te fakty i dowody za mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, uchyla zaskarżone orzeczenie i odesła sprawę sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania. Jednakże w przypadku uznania roszczeń, przyznania faktów lub powołania dowodów z dokumentu dopiero przed sądem rewizyjnym, sąd ten dokonuje samodzielnie ustaleń i rozstrzyga sprawę ostatecznie, jeżeli nie

zachodzi potrzeba przeprowadzenia dalszego postępowania dowodowego.

Art. 19. § 1. W czasie do dnia 31 grudnia 1953 r. zawieszają się moc obowiązującą art. 336 kodeksu postępowania cywilnego.

§ 2. W okresie zawieszenia mocy obowiązującej art. 336 kodeksu postępowania cywilnego wyrok z uzasadnieniem powinien być sporządzony na piśmie w ciągu dwóch tygodni w przypadkach, gdy z mocy art. 340 § 1 kodeksu postępowania cywilnego ulega on doręczeniu na żądanie strony lub z urzędu albo gdy strona złożyła rewizję bez żądania doręczenia wyroku z uzasadnieniem (art. 373 § 2 k.p.c.)“

Art. 3. W prawie o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 39, poz. 360) wprowadza się następującą zmianę:

w § 1 art. 7 dodaje się na końcu zdanie w brzmieniu: „Sprawy na skutek rewizji nadzwyczajnych od orzeczeń Sądu Najwyższego rozpoznaje Sąd Najwyższy w składzie siedmiu sędziów z wyłączeniem sędziów, którzy wydali zaskarżone orzeczenie.“

Art. 4. Wykonanie ustawy porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Sprawiedliwości: *H. Świątkowski*